

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201519
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201519.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu U. F., trvale bytom L., právne zastúpeného JUDr. Evou Krchňavou, so sídlom Rudlovská cesta č. 47, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska č. 14, 812 28 Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-P-130/BA-KDI21-2012 zo dňa 30. júla 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/168/2012-30 zo dňa 29. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/168/2012-30 zo dňa 29. novembra 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. p.: ORP-P-430/BAIV-ODI1-2012 zo dňa 28. júna 2012 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. KRPZ-P-130/BA-KDI21-2012 zo dňa 30. júla 2012 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „ZoP“), pretože svojim konaním porušil § 16 ods. 2, § 137 ods. 2 písm. d/, § 123 ods. 5 a § 137 ods. 2, písm. m/, zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchanie skutku (ďalej len „ZCP“) tým, že dňa 5. apríla 2012 v čase 12,08 hod. viedol motorové vozidlo značky Mercedes-Benz 350 CDI, ev. č. S. po diaľnici D1 v smere na Bratislavu, kde v kilometri 20.0 prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy určenú dopravnou značkou 110 km/h o 38 km/h. Uvedeným konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 5 ZCP.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. c/ s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 400,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 ZoP zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Bratislave na základe žaloby žalobcu preskúmal zákonnosť napadnutých rozhodnutí a postup, ktorý predchádzal ich vydaniu a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p.

Rozsudok odôvodnil tým, že z obsahu administratívneho spisu zistil nasledovné skutočnosti: z obsahu správy o výsledku objasňovania skutku na úseku cestnej dopravy zo dňa 5. apríla 2012 vyplýva, že žalobca viedol vozidlo po diaľnici D1 smerom do Bratislavy rýchlosťou 148 km/h, čím prekročil maximálnu povolenú rýchlosť 110 km/h o 38 km/h. Žalobca tvrdil, že podľa tachometra viedol vozidlo cca 119 km/h. Z priloženej fotodokumentácie o motorových vozidlách s popisom nameranej rýchlosti 148 km/h a prístroja, ktorým bolo meranie vykonané, žalobca identifikoval jednu z fotografií ako svoje motorové vozidlo. Z obsahu Certifikátu o overení prístroja „Cestný laserový rýchlomer typu TruCam LTI 20/20“ vyplýva, že zodpovedá schválenému typu a spĺňa metrologické požiadavky na daný druh meradla tak, ako uviedol žalovaný vo svojom stanovisku k žalobe. Zo zápisu z ústneho pojednávania o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 28. júna 2012 (č. p.: ORP-P-430/BAIV-ODI1-2012) vyplýva okrem toho, že identifikoval svoje vozidlo z fotozáberu, že snaží sa dodržiavať rýchlosť a dopravné predpisy a nič iné k samotnému konaniu ďalej neuviedol. Žalovaný považoval spáchanie priestupku za jednoznačne preukázané a na základe týchto skutočností vydal prvostupňové rozhodnutie. Žalobca voči uvedenému rozhodnutiu podal včas odvolanie, kde v zásade namietať už všetky tie skutočnosti, ktoré uvádzal v žalobe. Žalovaný odvolaniu nevyhovел a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Cestné laserové rýchlomery sú označené meradlá, používané pri kontrole dodržiavania pravidiel cestnej premávky, pracujú na princípe vyhodnotenia signálu odrazeného laserového lúča od pohybujúceho sa objektu; spracovaný signál je funkciou okamžitej rýchlosti objektu, podľa prílohy č. 31 bod 2b/ k Vyhláske č. 570/ 2006 Z.z. Úradu pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky z 5. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláska č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov, ktorá bola prijatá v súlade s právne záväzným aktom Európskych spoločenstiev a osobitnými predpismi o poskytovaní informácií v oblasti noriem a technických predpisov.

Cestný laserový rýchlomer ako meradlo rýchlosti pohybujúceho sa telesa svojou povahou a použitím pri odhaľovaní dopravných priestupkov v zmysle zákona o priestupkoch nie je možné kvalifikovať ako informačno-technický prostriedok, ktorý slúži na úplne iné účely ako predmetný merač. Nie je ho možné zaradiť ani ako automatický technický systém v zmysle ods. 2 § 69 zákona č. 171/1993 Z.z. Účelom a technickým vybavením tento merač slúži na plnenie úloh policajného zboru uložených mu v §§ 1, 2 ods. 1 písm. j) a písm. k) zákona č. 171/1993 Z.z. a nie na plnenie úloh podľa § 36 zákona č. 171/1993 Z.z., preto na použitie tohto meradla sa nevzťahuje režim ako pri používaní informačno-technických prostriedkov.

Napokon vodič motorového vozidla má dbať na dodržiavanie dopravných predpisov ako osobitných bezpečnostných predpisov slúžiacich na ochranu širokej verejnosti, ktorých dodržiavanie je nielen spoločensky žiaduce ale dôvodne i kontrolované na to príslušnými orgánmi štátu. Takúto kontrolu potom vodič motorového vozidla ako účastník verejnej dopravy na pozemných komunikáciách je nútený strpieť, bez možnosti sa odvolávať nedotknuteľnosti osoby a súkromia, keďže takéto obmedzenie je v súlade so zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že námietka žalobcu vo veci nelegitímne získaného a použitého dôkazu žalovaným v danej veci - použitím vyššie uvedeného informačno-technického prostriedku, nemá žiadne opodstatnenie a preto ju súd vyhodnotil za nedôvodnú.

Súd rovnako nemohol akceptovať námietku žalobcu súvisiacu s požiadavkou preverenia bezporuchovosti rýchlomeru, pretože podľa „Certifikátu“ meradlo zodpovedalo zákonným kritériám až

do 16.12.2012, t. j. v relevantnom čase bol bezporuchový a navyše žalobca nijako poruchovosť meradla nepreukázal ani nekonkretizoval. Námitku vyhotovenia vadnej fotografie alebo manipulácie s ňou súd považuje za účelovú, keďže žalobca na základe nej riadne identifikoval svoje motorové vozidlo.

Na druhej strane však je potrebné konštatovať, že žalovaný sa dôsledne nevysporiadal so zásadnou otázkou, ktorú súd v predmetnej veci považuje za kľúčovú a to, či možno odklonom osy meradla (cestného laserového rýchlomeru TruCAM LTI 20/20) namerať odlišnú rýchlosť ako v skutočnosti. Takto potom nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca sa dopustil priestupku a rozhodnutie žalovaného bolo potrebné pre nedostatok dôvodov zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

III.

Odvolanie, vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol v ňom, že podľa pripojeného stanoviska ZTS Elektronika SKS s. r. o. Nová Dubnica dochádza odklonom osy meradla k nameraniu jedine nižšej než skutočnej rýchlosti. Navrhol preto odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne, pretože v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav a nevyskytli sa v ňom žiadne vady majúce vplyv na podstatu rozhodnutia, ako to namietal žalobca.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu proti tomu namietol, že odvolací súd v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p. nemôže prihliadnuť na písomný doklad pripojený žalovaným k odvolaniu (stanovisko ZTS Elektronika SKS s. r. o. Nová Dubnica) a na jeho základe meniť napadnutý rozsudok, pretože toto stanovisko nebolo predložené v konaní o priestupku.

Na druhej strane hoci nepodal odvolanie, len sa vyjadroval k odvolaniu žalovaného, namietal chyby napadnutého rozsudku spočívajúce v nevysporiadaní sa s vadnou fotografiou vyhotovenou cestným rýchlomerom TruCAM LTI 20/20. Namietal tiež záver prvostupňového súdu o bezvadnosti merača rýchlosti vychádzajúc z certifikátu o jeho bezporuchovosti, bez overenia si pravdivosti tohto tvrdenia. Namietol aj skutočnosť, že mal identifikovať vozidlo, na ktorom jazdil na oboch v priestupkovom spise založených fotografiách a tiež, že krajský súd sa nezaoberal kvalitou a obsahom vyhotovených fotografií. Napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd prejednal vec na nariadenom pojednávaní a rozsudok verejne vyhlásil 29. novembra 2013. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 25. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, potvrdené žalovaným, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h) ZoP na vyššie uvedenom skutkovom základe, za čo mu bola uložená pokuta 400 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov.

Podľa § 2 ods. 1 ZoP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h) ZoP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise 3c) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení, policajný zbor je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré pre policajný zbor vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 policajný zbor sa vo svojej činnosti riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 2 ods. 1 písm. j) a k) uvedeného zákona policajný zbor plní úlohy: dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení, odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatelov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva.

Podľa § 69 ods. 2 uvedeného zákona policajný zbor je oprávnený, ak je to potrebné na plnenie jeho úloh vyhotovovať zvukové, obrazové alebo iné záznamy z miest verejne prístupných a zvukové, obrazové alebo iné záznamy o priebehu služobnej činnosti alebo služobného zákroku. Policajný zbor má oprávnenie pri odhaľovaní priestupkov vyhotovovať záznamy v súlade so zákonom a to i meradlom - cestným laserovým rýchlomerom, ktorý sa používa na zistenie rýchlosti pohybujúceho telesa na verejnom priestranstve.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b), c) zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia (o ochrane pred odpočúvaním) v platnom znení, informačno-technickými prostriedkami na účely tohto zákona sú najmä elektrotechnické, rádiotechnické, foto technické, optické, mechanické, chemické a iné technické prostriedky a zariadenia alebo ich súbory používané utajovaným spôsobom pri vyhľadávaní, otváraní, skúmaní a vyhodnocovaní poštových zásielok a iných dopravovaných zásielok, odpočúvaní a zaznamenávaní v rámci telekomunikačných činností, vyhotovovaní a využívaní obrazových, zvukových alebo iných záznamov. Podľa ods. 2 informačno-technické prostriedky môže používať Policajný zbor, Slovenská informačná služba, Vojenské spravodajstvo, Železničná polícia, Zbor väzenskej a justičnej stráže a Colná správa (ďalej len „orgán štátu“) v rozsahu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 36 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, pri plnení úloh v boji proti terorizmu, v boji proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti, pri odhaľovaní trestnej činnosti organizovanej v spojení s cudzinou a organizovanej trestnej činnosti súvisiacej s nedovolenou výrobou, držaním a rozširovaním omamných a psychotropných látok, jedov, prekurzorov a jadrových materiálov, s falšovaním a pozmeňovaním peňazí, známok a cenných papierov, pri odhaľovaní iných obzvlášť závažných trestných činov, pri poskytovaní ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi podľa osobitného predpisu, pri operatívnej ochrane legalizanta a agenta, pri odhaľovaní daňových únikov a nezákonných finančných operácií, pri odhaľovaní úmyselných trestných činov podľa druhého a tretieho oddielu tretej hlavy druhej časti Trestného zákona, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej dva roky, alebo iných úmyselných trestných činov, ktorých stíhanie upravuje medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, a pri zisťovaní ich páchatelov a pátraní po nich je policajný zbor oprávnený používať informačno-technické prostriedky. Ustanovenie predchádzajúcej vety sa nepoužije, ak ide o styk medzi obvineným a jeho obhajcom.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že správne orgány aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, sa

stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa len v tom, že cestný laserový rýchlomer ako meradlo rýchlosti pohybujúceho sa telesa svojou povahou a použitím pri odhaľovaní dopravných priestupkov v zmysle zákona o priestupkoch nie je možné kvalifikovať ako informačno-technický prostriedok, a teda námietka žalobcu vo veci nelegitímne získaného a použitého dôkazu žalovaným v danej veci - použitím vyššie uvedeného informačno-technického prostriedku nemá žiadne opodstatnenie a preto ju súd správne vyhodnotil ako nedôvodnú. Rovnako si odvolací súd osvojil záver krajského súdu o tom, že cestný laserový rýchlomer bol v čase jeho použitia merania rýchlosti bezporuchový a taktiež, že v spise založené fotografie obsahujú obrázok vozidla, na ktorom jazdil v čase skutku žalobca a že s fotografiami nebolo manipulované.

Tieto závery súdu však v zásade odporujú záveru, že je potrebné konštatovať, že žalovaný sa dôsledne nevysporiadal so zásadnou otázkou, ktorú súd v predmetnej veci považuje za kľúčovú a to, či možno odklonom osy meradla (cestného laserového rýchlomeru TruCAM LTI 20/20) namerať odlišnú rýchlosť ako v skutočnosti. Takto potom nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca sa dopustil priestupku.

Za nevyvrátiteľnej domnienky o bezporuchovosti cestného laserového rýchlomera použitého na meranie rýchlosti vozidla vedeného žalobcom v čase skutku práve z dôvodu, že bol opatrený certifikátom o jeho bezporuchovosti, platným do 16. októbra 2012 vyplýva nielen to, že nameraná rýchlosť vozidla, ktoré riadil v čase skutku žalobca bola 148 km/hod. a viac, ale aj to, že tento prístroj zodpovedal všetkým požiadavkám vyplývajúcim z vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky z 5. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov. Z obsahu tejto vyhlášky a prílohy č. 31 k vyhláške č. 210/2000 Z.z. o cestných rýchlomeroch v zmysle zásady iura novit curia (súd pozná právo), mal krajský súd, ktorý túto vyhlášku vo svojom rozsudku citoval, dať odpoveď na otázku, ktorú v závere napadnutého rozsudku položil žalovanému - aký vplyv má odklon osy meradla (cestného laserového rýchlomeru TruCAM LTI 20/20) na nameranú rýchlosť voči rýchlosti meraného objektu v skutočnosti.

Z uvedeného právneho predpisu vyplýva nielen to, ako je cestný rýchlomer povinne vybavený, ale aj ako meria v sťažených podmienkach a aký je odklon nameranej oproti skutočnej rýchlosti v takýchto podmienkach. Vo vyhláške a prílohe k nej je presne vymedzené, aké zariadenia musí rýchlomer obsahovať, aby sa zabránilo chybám pri jeho použití a meraní. Je v nej uvedené, kedy sa prístroj vypne, nezameria, ako upozorní na chybu a podobne.

V bode 3. Metrologické požiadavky a v bode 3.2, písm. b/ vyhláška stanovuje najväčšiu dovolenú chybu $\pm 3\%$ z hodnoty meranej rýchlosti pre hodnoty rýchlosti nad 100 km.h-1.

Z uvedeného vyplýva, že merač opatrený certifikátom bezporuchovosti môže namerať rýchlosť v rozsahu maximálne $\pm 3\%$ oproti nameranej rýchlosti. Ak by sme pripustili najväčšiu možnú chybovosť 3% zo 148 ($= 3 \times 1,48 = 4,44$) dostali by sme údaj, ktorý po odpočítaní od nameranej rýchlosti 148 km/hod. nie je nižší ako 140 km/hod. a teda nezbavuje žalobcu zodpovednosti za zistený a bezpečne preukázaný priestupok - rýchlosť jazdy mimo obce o 30 km.h na -1 a viac.

Krajský súd v Bratislave nesprávne vyvodil z citovanej vyhlášky závery o možnej a maximálne prípustnej chybovosti cestného laserového rýchlomera a hoci odvolací súd nemohol vziať do úvahy stanovisko žalovaného, resp. odborného orgánu predložené až v odvolacom prieskumnom konaní (ako správne namietal žalobca), odvolací súd nemal pochybnosť o tom, že žalobca sa priestupku tak, ako mu bolo kladené za vinu dopustil.

Vychádzal pritom zo správy o výsledku objasňovania, z ktorej nepochybne vyplynulo, že vodičom zastaveného vozidla, ktorému bola nameraná rýchlosť jazdy 148 km/hod. bol žalobca, že v danom úseku bola povolená maximálne rýchlosť jazdy 110 km/hod., že merač rýchlosti bol opatrený certifikátom bezporuchovosti platným do 16. októbra 2012 a v súlade s týmto certifikátom a vyhláškou Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky z 5. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov je najväčšia dovolená chyba $\pm 3\%$ z hodnoty meranej rýchlosti pre hodnoty rýchlosti nad 100 km.h-1.

Z týchto nepochybných zistení mal odvolací súd za nepochybne preukázané spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ ZoP žalobcom, a to skutkom uvedeným v úvode tohto rozhodnutia.

So zreteľom na spôsob spáchania skutku, osobu páchatela, najmä však jeho časté priestupky na úseku

bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky považoval odvolací súd uloženie sankcie v súlade s ustanovením § 22 ods. 2 písm. c/ ZoP za primeranú so zreteľom na generálnu prevenciu, ale inak, najmä so zreteľom na individuálnu prevenciu, miernu, konštatujúc, že ani opakované ukládanie pokút za prekročenú rýchlosť nevedlo u žalobcu k náprave. Je preto zrejmé, že v budúcnosti bude pri recidíve potrebné siahnuť k prísnejším sankciám.

Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom, preto napadnutý rozsudok zmenil podľa § 220 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.